ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ευθυντής ΑΛΕΚΟΣ Α. ΒΡΗΣ
'Οδός Ζαΐμη 13 6'

θέματα

ΤΗ. Σήμερον 4—12 «Τῆς μιᾶς δραχμῆς τὰ γιασεμιά», κατάλληλον.

ΤΥ. Σήμερον 3½—11½ «Ποτὲ τὴν Κυριακή», ἀκατάλληλον.

ΤΙΚΟΝ. Σήμερον 4¼—12¼ «Ποτὲ τὴν Κυριακη» ἀκατάλληλον.

Σήμερον 4—12 ἡ ἑλληνικὴ ταινία «Τῆς μιᾶς δραχμῆς τὰ γιασεμιά», κατάλληλον.

ΤΕΛΛ. Σήμερον 4—12 «Ἕνας ἄνθρωπος ἦρθε στὸν Πύργο».

ΛΛΑΣ. Σήμερον 4—12 «Ἡ ἔξοδος τῶν Παρτιζάνων»

Σήμερον 4—12 «Ἡ συμμορία τὰ μαῦρα γάντια» ἀκατάλληλον.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΝΥΚΤΟΣ

Πουλίδας Π. Ἀγ. Ἀνδρέου 95, Εὐαγελίδουλος Α. Γερμανοῦ 35.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ Ι.Κ.Α.

Κωνσταλαμπᾶς Λ. Πλατεῖα Γεωργίου Κομητηνὸς Γ. Σ. Βουλγαρεως Μακρυγένη Κλ. Μαιζῶνος 112, Ἀναστασιάδης Α. Πλατεῖ Γεωργίου Παπαχρήστου Ι. Κορίνθου 258, Εὐαγελόπουλος Α. Γερμανοῦ 35, Ἀναστασόπουλος Ἀγγ. Κορίνθου 195.

Νοσηλεύουσες

ΑΡΡΕΝΑ: Βασιλείου Σταθοπούλου, Παναγιώτου Ἀποστολοπούλου, Νικολάου Γαλάνη, Σπυρίδωνος Δημοπούλου, Ἀθανασίου Παπουρου, Γεωργίου Θέμελη, Χρίστου Σαλάχα, Κωνσταντίνου Λαζανά, Λάμπρου Κονταξάκη, Χαραλάμπους Καραπιπέρη, Γεωργίου Χαραλάμπους Μηνᾶ, Ἀποστόλου Σακελλαρίου, Παναγιώτου Μαστραπα, Παναγιώτου Βορίση, Ἰωάννου Θεοχαρίδου, Γεωργίου Μιντιλογλίτη, Ἡλία Δημοπούλου.

ΕΛΛΑΙΑ: Ἰωάννου Λαμπέτη, Κωνσταντίνου Λαλιώτη, Βασιλείου Μηλιάδου, Ἀνδρέου Καρέλα, Γεωργίου Καλατζῆ, Παναγιώτου Περβολάρη, Δημητρίου Σταυροπούλου, Γεωργίου Πυλαρινοῦ, Ἀνδρέου Κωνσταντίνου, Παναγιώτου Γριμάνη, Σπυρίδωνος Μάλλιου, Διονυσίου Κυριακοπούλου, Ἰωάννου Ἀρβανιτοπούλου, Κωνσταντίνου Παντζαρῆ Χρίστου Κωνσταντινοπούλου, Παναγιώτου Σταματοπούλου, Παναγιώτου Ἀθανασοπούλου, Δημητρίου Λεονταρίδη, Ἀναστασίου Κανελλοπούλου.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

Παναγιώτης Ἀρμπουνιώτης, Λαζαρίνα Καλαδρύτων, Ἀγγελική Ἀθανασία, Πάτραι.

Σπυρίδων Ἀλεξάτος, Κάτω Ἀχαΐα, Χρυσάνθη Χαρίτου, Πάτραι.

Νικόλαος Μάλλιος, Κλάδους, Κρι.

Βελτίονος, Αἴγιον.

Ἀγγελος Μαυρόπουλος, Ἀθῆναι, Μπουχέλου, Κάτω Ἀχαΐα.

Ἀντώνιος Ἀντωνίου Λουστικά, Φλογερᾶ, Αἴγιον.

Παναγιώτα Λεμποτέση, Ἀνδρα.

Νικόλαος Σωτηρόπουλος, Μιπό. Ἑλένη Γιαννοπούλου, Πάτραι.

Ἀθανάσιος Ἀθανασόπουλος "Α. Γεώργιος Τριβυλίας, Ἀθανασία Πάτραι.

Ἀποστολος Ζαφειρόπουλος, Μα. Ἀγγελα Ἡλείας, Θεοδώρα Κου. Πάτραι.

ΝΟΣΟΚΟΜΟΙ

Ἀθανάσιος Ἀθανασάτος, ἐτῶν 70, Γεώργιος Βυθούλκας, ἐτῶν 54, Ἀν. Μαστραντωνάκη, ἐτῶν 57 Νικόλαος Βουκελάτος, ἐτῶν 68, Γεώργιος Δοῦλος, 6 μηνῶν, Νι. Ἐλεφάντης, ἐτῶν 45, Ἀθα. Ἀντωνόπουλος 3 μηνῶν Γε. Μπαξιβάνης ἐτῶν 41, Αἰκα. Βουκελάτου, ἐτῶν 50, Ἰωάν. Σαρλῆς, ἐτῶν 88, Χριστίνα Κο. ἐτῶν 85, Σταμάτιος Σγούρ. ἐτῶν 20, Δέσποινα Καλαμᾶ, 8

ΙΑΤΡΟΙ

Ρ. ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ Ὀρθοπεδικός—Χειρουργὸς διπλ. τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν εἰδικὸς ἐτῶν Ἐπιμελητὴς τοῦ Κλινικείου Βούλας Ε.Ε.Σ. Ἐγκαταστάθη ἐν Πάτραις καὶ δέχεται ὁδὸς Κορίνθου ἀρ. 255, τηλέφωνον 50—05.

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ Ἰατρὸς Δ. Παπαδόπουλος. (Νοσήματα δέρματος, τριχωτοῦ κεφαλῆς, ὀνύχων). Ἀποτρι χώσεις. Ἑρμοῦ — Κανακάρη 118, τηλέφ. 30—61.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ Κ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ, Ἀριστοτέλους τῆς Παιδιατρικῆς καὶ τ. Ἰατροῦ τοῦ Νοσοκομείου Παίδων Ἀθηνῶν «ΑΓΛΑ.Ι.Α ΚΥΡΙΑΚΟΥ», ἐγκατασταθεὶς ἐν Πάτραις, δέχεται καὶ τὰς Κυριακὰς, ὁδὸς Παντανάσσης 35 «ΕΓΓΥΣ ΔΗΜΑΡΧΙΑΣ), τηλ. 55—62.

Τὸ Ἀκτινολογικὸν Ἐργαστήριον Κ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, μετεφέρθη Μαιζῶνος —Φιλοποίμενος ἀριθμὸς 34, ἐναντι Δικαστικοῦ Μεγάρου (Παλαιὸν Τμῆμα Μεταγωγῶν).

ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Ν. ΤΖΑΒΑΛΑ χειρουργοῦ—ὀφθαλμιάτρου. Δέχεται καὶ χειρουργεῖ καθ' ἑκάστην, Ἑρμοῦ 55, τηλέφωνον 36—32'

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΤΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Κορίνθου 34. Τηλέφωνον 39—30.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Ν. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ Χειρουργὸς Ὀδοντιατρος Ὁδὸς Α. Μιχαλακοπούλου 49 (πρὸν Ρήγα Φερραίου). Τηλ. 25—37

ΑΘΑΝ. ΤΙΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Εἰδικὸς Παιδίατρος, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐσωτερικὸς Ἰατρὸς Νοσοκομείου Παίδων «Ἀγλαΐα Κυριακοῦ» Ἀθηνῶν. Δέχεται Ἀγίου Νικολάου 41 τηλ. 46—66 Πάτραι.

Ὁ Ἰατρὸς Μικροβιολόγος κ. ΧΡ. ΓΣΑΛΤΑΣ δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Ἐλ.Βενιζέλου 98. τηλ.22-03

ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ Δρ. Σ. ΜΠΑΡΤΣΟΚΑΣ. Διδάκτωρ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Δέχεται Ἀγ. Νικολάου 95. ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 23—10

Ὁ παθολόγος ἰατρὸς κ. ΔΗΜ. Β. ΛΑΔΑΣ εἰδικῶς ἐπὶ μακρὸν ἐκπαιδευθεὶς ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις Ἀμερικῆς, δέχεται: Φιλοποίμενος 21—Πάτραι, τηλέφ. 55—34.

Ἀκτινολογικὰ Ἐργαστήρια Ἰατροῦ ΝΙΚ. Κ. ΣΤΑΜΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Ἰδικοῦ ἀκτινολόγου. Τελευταίου τύπου ἐγκαταστάσεις ἀκτινολογικῶν μηχανημάτων τετραβαλβιδικῶν ΣΗΙΕΝΣ. Δέχεται Ρήγα Φερραίου 105 πρὸν Κλινικὴ Κ. Σταμπουλοπούλου τηλ. 39—75.

Ὁ Ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. ΗΛΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Κανακάρη 126.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ Κ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ, ἐγκατασταθεὶς ἐσχάτως ἐν Πάτραις ἀφοῦ διετέλεσεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Ἰατρὸς τοῦ Νοσοκομείου Παίδων Ἀθηνῶν «ΑΓΛΑ.Ι.Α ΚΥΡΙΑΚΟΥ» δέχεται ἐν τῷ Ἰατρείῳ του καθ' ἑκάστην ὁδὸς Παντανάσσης 35. (ἐγγὺς Δημαρχίας).

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΥΠΟΚ)ΜΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐπαναληπτικοῦ Μειοδοτικοῦ Διαγωνισμοῦ.

Τὸ ἐν Πάτραις ὑποκ)μα τοῦ ΑΣΟ προκηρύσσει ἐπαναληπτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου μεταφορῶν τοῦ ὑποκ)τος διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1—1—61 μέχρι 31—8—61 διενεργηθησόμενον ἐν τοῖς Γραφείοις του τὴν 12ην τρέχοντος μηνὸς Δεκεμβρίου ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11—12 π. μ.

Πληροφορίαι περὶ τῶν ὅρων κλπ τοῦ διαγωνισμοῦ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ὑποκαταστήματος (Καψάλη 7).

Ἐκ τοῦ Ὑποκ)τος ΑΣΟ Πατρῶν

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΥ ΜΑΣ

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΔΙΕΞΟΔΟΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

ΤΟΥ κ. Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Οἱ συνθῆκες τῆς ζωῆς τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν ἐργαζομένων στὴν Ἑλλάδα, ὅπου δὲν εἶναι σπάνιες, εἶναι τὸ λιγώτερον ἀσχημες καὶ ὀπωσδήποτε διόλου εὐχαριστες. Ἀρκεῖ ν' ἀναφέρουμε ἐδῶ μιὰ ἐπίσημη στατιστικὴ δημοσίευση ἀπὸ τοὺς οἰκογενειακοὺς προϋπολογισμοὺς.

Βάσει των στοιχείων ποὺ ἤλθαν λοιπὸν στὴ δημοσιότητα, τὸ 40% τῶν ἀστικῶν οἰκογενειῶν ἔχει μηνιαῖο εἰσόδημα μόλις 380 δραχμῶν!

Ἀποτέλεσμα, καὶ αὐτοὶ οἱ ξένοι, ὅπως ἐπὶ παραδείγματι ἡ ἡ γνωστὴ ἐφημερὶς τῆς Βοστώνης «Κρίστιαν Σαϊἐνς Μίνιτορ», νὰ συνιστοῦν ἀπροκαλύπτως στοὺς ὑπευθύνους κυβερνήτες τῆς χώρας τὴ «δικαιότερα κατανομὴ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος».

Ἡ ὑπόθεση ὅμως τῆς δικαιότερας κατανομῆς τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, τῆς αὐξήσεως τῶν καταναλωτικῶν δυνατοτήτων των ἐργαζομένων καὶ αὐτῆς τῆς καταπολέμησεως τῆς ἀνεργίας καὶ τῆς ὑποαπασχολήσεως δὲν εἶναι μόνον ὑπόθεση κυβερνήσεων καὶ πολιτικῶν. Σὲ μία δημοκρατία εἶναι πρὸ πάντων ὑπόθεση ζωτικοτητος, δυναμισμοῦ πειθαρχημένου καὶ ἐνδιαφέροντος τῶν ἰδίων τῶν ἐργαζομένων πραγματικοῦ, γιὰ τὰ προβλήματα ποὺ τοὺς πιέζουν καὶ τοὺς ἀπασχολοῦν.

Διότι στὶς δημοκρατίες ὁ κάθε πολίτης εἶναι ὑπεύθυνος σὲ μεγάλο βαθμὸ γιὰ τὸ ὅ,τι γίνεται εἰς ὅλος του καὶ μόνον στὶς δικτατορικὲς χῶρες μεταβάλλεται σὲ παθητικὸ ἀντικείμενο καὶ ἔτσι δὲν ἐχει καὶ τὴν κυρία εὐθύνη γιὰ τὴν α ἡ β τροπὴ τὸ σο τῶν ἐθνικῶν ὅσο καὶ τῶν ταξικῶν του ὑποθέσεων.

Ἐκτὸς λοιπὸν ἀπὸ τὴν ἀδράνεια, τὴ μοιρολατρεία, τὴν ἐπαιτεία καὶ τὴ συναλλαγή, στὶς ὁποῖες ἐξαντλεῖται ἡ προσπάθεια τῶν ἑλλήνων ἐργατοϋπαλλήλων συνήθως. Ἔκτος δηλαδὴ ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία ὀργανωμένης καὶ μελετημένης προσπαθείας γιὰ τὴν καλλιέργεια τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς τους ἡ τὴν ὑπαρξη ὡρισμένων περιοδικῶν στιγμῶν ἐκδηλώσεως ἐντόνου ἀγανακτήσεως (ὅπως στὴν τελευταία αἰματηρὴ περίπτωση τῶν οἰκοδόμων) μποροῦμε τρεῖς τάσεις νὰ ἀνακαλύψουμε στὸν αἰῶνα μας καὶ τρεις δρόμους ποὺ ἀκολουθήσαν ἢ ἀκολουθοῦν οἱ ἐργατοϋπάλληλοι γιὰ νὰ καλλιτερεύσουν τὶς συνθῆκες τῆς ζωῆς τους. 1) Τὴν πολιτική, τὴν προσκόλληση ἢ τὴ δημιουργία ὁπῶ ἑνὸς μέρους των ἑνὸς κόμματος. 2) τὴν ἐπανάσταση ἢ τὴν παραδοχὴ ἰδεῶν, ὅπως τοῦ μπολσεβικισμοῦ, ποὺ υἱοθετοῦν εὐκαίρως, ἀκαίρως καὶ σὲ δημοκρατικὲς ἀκόμα χῶρες τὴν ἐπανάσταση σὰν μέθοδο ἐπιβολῆς κατὰ θεωρίαν τῶν ἐργαζομένων καὶ 3) τὸ δημοκρατικὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα.

Μιὰ συνοπτικὴ καὶ συγκριτικὴ ἐρευνα καὶ τῶν τριῶν αὐτῶν τάσεων μᾶς εἶναι χρήσιμη στὶς δύσκολες στιγμὲς ποὺ περναμε καὶ σὰν λαὸς καὶ σαν ἔθνος, ἀφοῦ ἡ δύναμη καὶ ἡ ἐπιρροὴ πάνω στὰ κοινὰ τῆς ἐργατικῆς τάξεως στὸν αἰῶνα μας σημαντικὰ ἔχει αὐξηθῆ.

Ὁ δρόμος τῆς ὑποστηρίξεως ἑνὸς ἀστικοῦ κόμματος, ὅπως προχθὲς τοῦ Δημοκρατικοῦ στὶς Η. Π. Α. ἀπὸ τοὺς ἐργατοϋπαλλήλους καθώς καὶ τῆς δημιουργίας ἰδικοῦ τους κόμματος μὲ ταξικὴ καθαρὴ βάση παρουσιάζει τὰ ἑξῆς μειονεκτήματα:

α) Ἡ πεῖρα ἀπέδειξε ὅτι πουθενὰ ὅλοι οἱ ἐργατοϋπάλληλοι δὲν ἔχουν τὶς ἴδιες πολιτικὲς πεποιθήσεις. Ἡ τεραστία δύναμη τῶν ψήφων τους διασπᾶται. Ὅλοι οἱ ἐργατοϋπάλληλοι οὔτε σὲ χῶρες ποὺ ἡ ταξικὴ τους συνείδηση ἔχει πολὺ ἀναπτυχθῆ δὲν κατορθώνουν πολιτικὰ νὰ συμφωνοῦν.

β) Μὲ τὴ συναλλαγὴ στὰ πολιτικὰ σαλονια, ἐνῶ τίποτα δὲν ἐγαίνει συνηθως γιὰ τὸ σύνολο τῶν ἐργαζομένων, ἐγαίνουν ἀρκετά, ὅπως ἡ πεῖρα ἀποδεικνύει στὴ χώρα μας τοὐλάχιστον, γιὰ ὅσους συνδικαλιστὲς δὲν στέκονται, στὸ ἠθικό τους ὕψος.

γ) Διότι τὰ ἐπὶ μέρους προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζουν οἱ ἐργαζομενοι εἶναι πολύπλοκα καὶ ἐπείγοντα καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ταυτισθῆ πολλῶν ἐξ αὐτῶν ἡ λύση, μὲ τὴν ἄνοδο στὴν ἐξουσία του α ἡ του β κόμματος.

δ) Διότι ἕνα δημοκρατικὸ κόμμα, ἔστω καὶ ἐργατικό, ἀνεβαίνοντας στὴν ἐξουσία, ἀρχίζει νὰ σκέπτεται ἐθνικὰ περισσότερο καὶ ὄχι ταξικά. Ἀπόδειξη οἱ ἀπεργίες τῶν Ἄγγλων ἐργαζομένων ἐπὶ διακυβερνήσεως ἐργατικοῦ Κόμματος καὶ

ε) Διότι διαβρώνεται, ψυχολογικὰ ἐν μέρει ἡ προσπάθεια στὶς περιπτώσεις αὐτὲς τῆς ἐργατικῆς τάξεως γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῆς κινητοποιήσεως της, ὅταν πρέπει νὰ ρυθμισθοῦν ὡρισμένα ἀμέσου ἐνδιαφέροντος ζητήματα. Ὁ ἐπηρεασμὸς ἀπὸ τῆς μακρόπνοες ἐπιδιώξεις, τὰ δόγματα καὶ τὴν ἰδεολογία ἑνὸς κόμματος παίζει ἀνασχετικὸ ρολο, διότι οἱ ἐργαζόμενοι τότε θὰ προσανατόλιζαν ἐξ ὁλοκλήρου τὶς ἐλπίδες τους σὲ μιὰ μελλοντικὴ ριζικὴ ἴσως ὑπὲρ αὐτῶν μεταβολὴ. εἰς βάρος ὅμως τῶν καθημερινῶν ἐπιτευκτῶν δευτερευούσης γιὰ πολλοὺς σημασίας, ἀλλὰ ζωτικῶν ἐπιδιώξεών τους. Αὐτὸ βέβαια νια τὴν ὄχι καὶ σπάνια περίπτωση τοῦ ἐασικοῦ προσανατολισμοῦ τῶν ἐλπίδων τῶν ἐργατοϋπαλλήλων πρὸς τὴν πολιτικὴ καὶ μόνον.

Ἀλλὰ καὶ ἡ δεύτερη τάση, ἡ τάση πρὸς τὴν ἐπανάσταση καὶ τὸν κομμουνισμό, στὶς δημοκρατίες δὲν εἶναι μόνον ἀδικαιολόγητη ἀλλὰ καὶ ἀυτοπιστική. Ταυτόχρονα δὲ εἶναι στὴν ἐποχή μας ἀπραγματοποίητηκαὶ ἐπίφοβη γι' αὐτὰ τὰ ἴδια τὰ συμφέροντα τῶν ἐργαζομένων. 1) Διότι τὸ σύνταγμα κατοχυρώνει τὴ συνδικαλιστική, συνεταιριστικὴ καὶ πολιτικὴ δράση καὶ ὀργάνωση τῶν ἐργατοϋπαλλήλων (μερικοὶ περιορισμοὶ τίθενται στὴν πολιτικὴ δραστηριότητα μόνον καὶ περιοριστικῶς γιὰ τοὺς καθ' αὐτὸ δημοσίους ὑπαλλήλους). Καθε λοιπὸν ἐπαναστατικὴ δραστηριότητα δὲν δικαιολογεῖται, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει καταλυθῆ τὸ σύνταγμα ἀν ὑπάρχη ὑπογραμμίζει τὴν ἀνικανότητα μᾶλλον τῶν ἐργαζομένων νὰ κάμουν συστηματικὴ χρηση τῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῶν συνταγματικῶν τους δικαιωμάτων, ἀν δὲν ἀποδεικνύη τὴν ἀνάμιξη πολιτικῶν σκοπιμοτήτων στὰ ἐργατικὰ ζητήματα. 2) Σὲ τὴν περίπτωση εἰδικώτερα τοῦ κομμουνισμοῦ στὰ ἤδη μειονεκτήματα που παρουσιάζει ἡ τάση τῆς διὰ πολιτικῆς ὁδοῦ μόνον καλλιτερεύσεως τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς τῶν ἐργατοϋπαλλήλων,, προστίθενται καὶ τὰ ἑξῆς:

α) Δημιουργεῖται στοὺς ἐργαζομένους ἡ ψυχολογία τοῦ μεσσιανισμοῦ. Ἡς ἀναμονὴς δηλαδὴ τῆς νίκης τοῦ μπολσεβικικοῦ στρατοπέδου στὸ ἀκαθορριστο καὶ ἀπίθανο μέλλον. Περιμένουν δηλαδὴ οἱ ἐργαζόμενοι, ποὺ ἀσπάζονται τὸν κομμουνισμὸ στὶς δημοκρατιες, ἀπὸ ἄλλους νὰ τοὺς τακτοποιήσουν τὰ προβλήματα ποὺ τοὺς ἀπασχολοῦν ἀπὸ τὰ Κ. Κ. δηλαδὴ καὶ τοὺς δικτάτορες ἡγέτες τους.

β) Ὁ προσανατολισμὸς τους αὐτὸς τοὺς ὠθεῖ πολλὲς φορὲς σὲ ἐνέργειες ποὺ ἐξυπηρετοῦν ἄλλους σκοποὺς καὶ ὄχι τοὺς δικούς τους ἢ σὲ ἐπαναστάσεις ποὺ εἴτε καταταλοῦν εἴτε κυριαρχίσουν, καταλήγουν τελικὰ καὶ οὐσιαστικὰ ὀπωσδήποτε εἰς βάρος των ἐργαζομένων ὅπως ἄλλωστε ἀπεδειξε καὶ ἡ ρωσικὴ πεῖρα καὶ γ) Διότι δίνει δικαιολογητικὰ στὴν ἐργοδοτικὴ τάξη καὶ στὸ Κράτος νὰ χαρακτηρίσουν σὰν ἀντικαθεστωτικὴ μιὰ ὁποιαδήποτε κινητοποίηση τῶν ἐργαζομένων ὅταν εἶναι διαβρωμένα τὰ συνδικάτα, ἀπὸ τοὺς κομμουνιστές. Ἔτσι τὰ 40 καὶ πλέον χρόνια ζωῆς τοῦ Κ. Κ Ε. ἐπὶ παραδείγματι στὴ χωρα μας μόνο σὰν μιὰ τροχοπέδη μπορουμε νὰ τὴν χαρακτηρισουμε στὶς προσπάθειες τῶν Ἑλλήνων ἐργαζομένων στὸν ἀγῶνα τους γιὰ τὸ ψωμὶ τους καὶ σὰν μιὰ σπατάλη τῆς ζωτικότητας καὶ τοῦ δυναμισμοῦ ἑνὸς μέρους τῶν δυνάμεών τους

Τὰ μειονεκτήματα ἑπομένως τῶν δυὸ ἀκωτερω τάσεων εἶναι πάμπολλα καὶ μοιραια. Ἡς ἐκ τούτου ἡ μοναδικὴ διέξοδος σὲ μιὰ δημοκρατικὴ χωρα μὲ τὴν πολιτικὴ μαλχστα διάρθρωση τῆς Ἑλλάδος, εἶναι ὁ δημοκρατικὸς συνδικαλισμός. Οἱ λόγοι μποροῦν νὰ συγκεφαλαιωθοῦν στὰ ἑξῆς περίπου:

1) Μὲ τὸν δημοκρατικὸ συνδικαλισμὸ οἱ ἐργαζομενοι ἑνώνουν τὶς τεραστιες δυνάμεις τους γιὰ νὰ ἐκδιάσουν λύσεις γιὰ τὰ προβλήματά τους. Ἀδιακρίτως πολιτικῶν, κοσμοθεωρισκῶν καὶ θρησκευτικῶν πεποιθήσεων προβάλλουν τὴ μεγάλη τους δύναμη στὴν πλάστιγγα τῆς παλης ἀπέναντι στὴν ἐργοδοτικὴ τάξη καὶ στὴν κεφαλαιοκρατικὴ ἐκμετάλλευση.

2) Μὲ τὸ δημοκρατικὸ συνδικαλισμὸ ἡ ἀνεξαρτησία ἀπὸ τὴν πολιτικὴ κατοχυρώνεται καὶ δὲν μποροῦν εὔκολα ἐργοδότες καὶ κυβερνήσεις νὰ ἐπιρριψουν τὴν μομφὴ τῶν πολιτικῶν αἰτίων εἰς βάρος τῶν κινητοποιήσεων τῶν ἐργαζομένων.

3) Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ χωρὶς νὰ ἐπιβάλλεται ἡ πολιτικὴ οὐδετερότητα στὰ συνδικάτα, αὐτὰ παραμένουν ἀνεξάρτητα καὶ ἔτσι ἐντοπίζεται τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐργαζομένων στὴν προσπάθεια τῆς ἀμέσου καὶ καθημερινῆς καλλιτερεύσεως σταδιακὰ τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς τους ποὺ εἶναι, ἐπιτευκτὴ καὶ θεραπεύει τὶς ἀμεσες καὶ στοιχειώδεις τους ἀνάγκες.

4) Μὲ τὴν ἀλληλεγγύη ποὺ δημιουργεῖ μὲ τὴ διεθνὴ προέκταση του τὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα μεταξὺ τῶν ἐργαζομένων ὅλων τῶν δημοκρατικῶν χωρῶν κατορθώνει νὰ ἀσκὴ ἀποφασιστικὲς πιέσεις σὲ σκληροτράχηλες ἐργοδοτικὲς τάξεις ἢ κυβερνήσεις, πρᾶγμα ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ γίνη διόλου ἢ δύσκολα μὲ τὴν πολιτική.

Ὁ δημοκρατικὸς λοιπὸν συνδικαλισμὸς εἶναι γιὰ τὶς ἀμεσες καὶ στοιχειώδεις ἐπιδιώξεις τῶν ἐργαζομένων ὁ καλύτερος δρόμος. Εἶναι ἡ μόνη διέξοδος γιὰ τοὺς Ἕλληνες ἐργαζομένους καὶ πρέπει νὰ τὸ ἀντιληφθοῦν. Ἰδιαίτερα στὴ χώρα μας ὅπου καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀδικία βασιλεύει μὲ τὴν πιὸ ἀποκρουστικὴ της μορφὴ, ἐν συγκρισει μὲ τὶς ἄλλες εὐρωπαϊκὲς δημοκρατίες, καὶ ποὺ κανένα πολιτικο κόμμα δὲν ἐνδιαφέρεται οὐσιαστικὰ γιὰ τοὺς ἐργατοϋπαλλήλους, ὁ δημοκρατικὸς συνδικαλισμὸς εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ μοναδικὴ συμφέρουσα μορφὴ πάλης γιὰ τὸν ἐπιούσιο.

Ἀρκεῖ νὰ γίνη ἄρθρο πίστεως στοὺς συνδικαλιστὲς μας ἰδίως ὅτι «ὁ ὑπεύθυνος συνδικαλισμὸς δὲν δύναται νὰ κατευθύνεται ἀπὸ οἱανδήποτε κυβέρνησιν καὶ νὰ ὑπονομεύεται ἀπὸ ἐργοδοτικὲς παρεμβάσεις ἢ ξένες ἐπεμβάσεις ὅπως πολὺ ὀρθὰ ἐτόνισε ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς ΓΣΕ Ἀμερικῆς κ. Ροῦθερ σὲ ἐπιστολή του πρὸς τὸν κ. Φ. Μακρῆ, τελευταία.

Διότι ἀπὸ ὅ,τι ἐκατάλαβε καὶ ὁ μεγάλος αὐτὸς συνδικαλιστὴς τῆς ὑπερατλαντικῆς δημοκρατίας ὅταν προ μηνῶν ἐπισκέφθηκε τὴ χώρα μας χάρις στὴν ἀσυνειδησία πολλῶν συνδικαλιστικῶν ἡγετῶν ἀφ' ἑνὸς, ἀλλὰ καὶ στὴν ἀδιαφορία τῶν Ἑλλήνων ἐργατοϋπαλλήλων γιὰ τὸ συνδικαλισμὸ ἀφ' ἑτέρου καὶ οἱ ἐπεμβάσεις τῶν κυβερνήσεων εἶναι στὴν ἡμερησία διάταξη καὶ τῶν ἐργοδοτῶν ἐπίσης στὴ χώρα μας, καθὼς καὶ τῶν τοπικῶν ὀργάνων ξένων δυνάμεων διὰ μέσου τῶν κομμουνιστῶν

Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

1920 1960
DECORATEUR
ΤΑΣΗΣ ΠΟΜΟΝΗΣ
Μαιζῶνος 63 Πάτραι
ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΚ ΦΩΣΦΟΡΟΥ
ΠΛΑΣΤΙΚΑΙ ΔΙΑΦΑΝΕΙΣ
ΞΥΛΙΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΚ ΛΑΜΑΡΙΝΗΣ
ΑΝΑΓΛΥΦΑ ΕΚ ΓΥΨΟΥ
ΜΑΚΕΤΕΣ — ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ
ΟΙΚΙΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΕΡΓΑΣΙΑ ΗΓΥΜΕΝΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΗΡΥΚα,,

Κύριε Διευθυντά,

Ἐπειδὴ ἕνας ξένος ἐπισκέπτης τῆς πόλεως μας ὁ ὁποῖος κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Σέσιλ». ἔτυχε νὰ πληροφορηθῆ τὰ ὅσα τὸν τελευταῖον καιρὸν σχεδιάζονται ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ξενοδοχειακὸν πρόβλημα τῶν Πατρῶν καὶ ἐπειδὴ κυρίως εἶχε τὸ θάρρος νὰ διατυπώση δημοσίᾳ τὴν γνωμην, ὅτι ἡ ἀνέγερσις νέου ξενοδοχείου ἐν Πάτραις δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ γίνη εἰς βάρος ἄλλων καὶ συγκεκριμένως τοῦ «Σέσιλ», ὁ γενικὸς γραμματεὺς τουρισμοῦ κ. Φωκᾶς ἐνόμισε ὀρθὸν νὰ ἀναφέρη μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ὁ ΕΟΤ πολλὰ σχεδιάζει περὶ τῶν Πατρῶν, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ παλαιὸν «Σέσιλ» διαθέτει μόλις 12 κλίνας ὅτι εἶναι Β' ἢ Γ' τάξεως καὶ ἄλλα. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ πρῶτον εἶναι ἀξία συγχαρητηρίων ἡ κυβέρνησις διότι θὰ ἐκτελέση πολύτιμα τουριστικὰ ἔργα ἐν Πάτραις. Ἐπιτρέψατέ μου πρὸς ἄρσιν παρεξηγήσεων νὰ διαβεβαιώσω τὴν σεβασ. στὴν πατραϊκὴν κοινωνίαν καὶ τὸν κ. Φωκᾶν καὶ πάντα ἀρμόδιον ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν τὸ ὑποστηριζόμενον, ὅτι μὲ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ παλαιοῦ «Σέσιλ» θὰ λείψουν ἁπλῶς 12 κρεββάτια καὶ τοῦτο μέχρις ὅτου ἀνεγερθῆ τὸ νέον ξενοδοχεῖον. Τοῦτο δὲ 1) Διότι τὸ παλαιὸν «Σέσιλ» διαθετει 25 καὶ ὄχι 22 κρεββάτια. 2) Διότι δὲν πρόκειται κἀν περὶ τῶν κλινῶν αὐτῶν καὶ ἄς τὸ προσέξουν αὐτὸ οἱ συμπολιται, ἀλλὰ κυρίως περὶ τοῦ ὅτι τὸ νέον «Σέσιλ» στερούμενον τῶν ἀποθηκῶν του καὶ ἄλλων βοηθητικῶν χώρων εὐρισκομένων τῶν ἐν τῷ παλαιῷ «Σέσιλ» θὰ ὑποστῆ ἀσφυξίαν καὶ θὰ φθίνη συνεχῶς. 3) Διότι, ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν εἶναι ἠθικὸν νὰ δημιουργηταὶ μία νέα ἐπιχείρησις ἐπὶ τῶν ἐρειπίων ἄλλης, πολὺ περισσότερον μάλιστα, ὅταν θὰ ἦτο δυνατὸν καὶ ὠφέλιμον τὸ νέον ξενοδοχεῖον νὰ ἀνεγερθῆ εἰς ἄλλην θέσιν, ἔστω καὶ εἰς τὴν παραλίαν, εἰς δὲ τὸν χ